

ДЪРЖАВЕНЪ ВЕСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПРИСЪЖТСТВЕНЪ ДЕНЪ

Абонаментътъ е винаги годишенъ и е: За България 500 лева, за странство 800 лева.

Абонаментътъ започва отъ 1 априлъ и се внася въ предплата.

Обявления, опредѣления, решения и призовки отъ сѣдебнитъ учреждения, обявления за търгове отъ държавни и общински учреждения, решения на духовни сѣдилища, обявления за изгубени документи отъ частни лица и резолюциитъ, издадени отъ окръжнитъ сѣдилища, съ които се обявяватъ търговски фирми въ несъстоятелност, на дума по 1.50 лева. — Заглавие, дата и подписъ за сжцитъ на редъ по 10 лева.

Търговски обявления: Регистрация на фирми, за търгове и пр. за всѣки 100 думи или часть отъ 100 думи по 400 лева.

Заглавие, дата и подписъ на редъ за сжцитъ по 20 лева.

За табеларни публикации, като баланси и пр., на страница по 2000 лева. Тия такси сж за еднократно публикуване, за повече таксата се удвоява, утроява и т. н.

Сумитъ се внасятъ, въ предплата, въ Българската народна банка съ вносни листовце, отъ които първиятъ екземпляръ се изпраща въ Държавната печатница.

Освобождаватъ се отъ такса: Обявленията за насрочени дѣла и съобщенията на Върховния касационенъ и Административенъ сѣдъ и обявленията и призовкитъ за дирене отклонилитъ се, обвинени по углавни дѣла отъ общъ характеръ.

Надвнесени суми, както и ржкописи, не се връщатъ.

Година XLVI

СОФИЯ, петъкъ, 9 януарий 1925 година

Брой 225

М. В. Р. Н. З.

Главно комисарство по продоволствието

№ 17

Окржжно

№ 1639/28

Понеже е констатирано, че въ много общини не се никакъ прилагатъ закона за санитарния надзоръ върху хранителнитъ и питейнитъ вещества и други общоупотрѣбаеми въ живота предмети, обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 272 отъ 11 декемврий 1924 година и правилника за надзора върху маслата за ядене и официални методи за изследване на растителнитъ, млѣчнитъ масла и животинскитъ мазнини, обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 153 отъ 8 октомврий 1920 год., а пъкъ тѣхнитъ постановления попълнитъ постановленията на закона за облекчение на продоволствието и за намаляване на скжпотията, то вмѣнявамъ въ длъжностъ на всчки комисари по прехраната да бдятъ за **най-строго** изпълнение на тѣзи закони и тамъ гдето забележатъ немарливостъ и нехайство отъ страна на органитъ, натоварени за изпълнението имъ, да донасятъ незабавно на Главното комисарство за вземане на съответнитъ мѣрки.

София, 4 януарий 1925 година.

Главенъ комисаръ: **Коста Николовъ**

†—(Д 9064)—†

Окржжно

№ 1640/49

Стария обичай въ българския народъ — да не се колятъ агнетата до Гергьовденъ, отдавна за градоветъ е забраненъ. Новитъ условия на живота създаватъ и нови навици и обичаи. Да не се колятъ агнетата до Гергьовденъ има тая добра страна, че до

битъка не се унищожава до като е още слабъ, запавва се до като порастне до по-голѣмо тегло; по тоя начинъ се достига една икономия и се подпомага народното стопанство. Но да се забрани днесъ изобщо клането на агнетата, има и своята лоша страна. Отглеждането на добитъка днесъ струва много скжно. Отъ друга страна, употреблението на млѣкото днесъ е по-широко, особено въ по-голѣмитъ градски центрове; ако се неизколи часть отъ агнетата презъ зимата, ще се лишатъ градоветъ отъ млѣко, а производителитъ скотовѣдци ще бждатъ затруднени въ отхранването имъ презъ зимата.

Както на всѣкъде, така и въ тоя случай, най-правилното разрешение на въпроса ще бжда нейде по срѣдата, а именно, като се забрани клането на съвсемъ малкитъ агнета, а се разреши клането на такива, които като иматъ вече добро месо за храна и добра кожа сж и достатъчно тежки.

Поради всичко гореизложено, препоржчвамъ на г. г. комисаритъ по прехраната, а тамъ гдето нѣма назначени такива, на кметоветъ, да издадатъ **заповѣди**, съ които да забранятъ клането на агнета-бозайничета по-леки отъ 6 килограма нето тегло, заедно съ дробоветъ. А за да се прегради пътя къмъ злоупотрѣбление и неизпълнение на тая заповѣдъ, да забранятъ продажбата на агнешко месо извънъ месопродавницитъ, а на месопродавницитъ да забранятъ да държатъ въ дюкянитъ си разрѣзани на парчета повече отъ две-три агнета; останалитъ агнета трѣбва да стоятъ окачени цѣли, за да може властитъ да провѣрватъ теглото имъ. Фира отъ по-дълго стоене на агнетата непродадени, да не се признава. Месото добито чрезъ нарушение на тая заповѣдъ, да се счита контрабанда и да се изземва отъ органитъ на прехраната, или изобщо отъ органитъ на властѣта, по нормирани низки цени и да се разпродава на беднитъ граждани и на пострадалитъ отъ войнитъ (инвалиди, вдовици, сираци). Тия които биха нарушили заповѣдѣта за клането на агнетата да бждатъ глобявани по чл. 64 пунктъ 30 отъ „Закона за гражданскитъ общини“.

Отъ само себе си се разбира, че на производителитѣ-скотовъдци не може да се забрани да колятъ каквото агне пожелае за свое лично употрѣбление или да продава такива за свои нужди.

Комисаритѣ по прехраната и кметовѣтъ да се занимають и съ ценитѣ на месото. Тая зима, поради липса на фуражъ, предлагането на добитъкъ на пазаря е голѣмо. Месото може да се продава много по-евтино отколкото се продаваше до сега. Нужно е да бъдатъ нормирани приемливи цени, за да не се създава недоволство въ гражданството — осо-

бено въ по-голѣмитѣ градове, на първо мѣсто въ София.

До 15 януарий т. г. всички комисари да се занимають отново съ въпроса за ценитѣ на месото и за клането на агнетата и да ми изпратять за одобрение заповѣдитѣ си.

София, 4 януарий 1925 година.

Главенъ комисарь: **Коста Николовъ**

1—(Д 9065)—1